

– Förhoppningen är att min bok kan påverka vården att upptäcka barn med autism på ett tidigt stadium, säger Jenny Lexhed.

BILD: PETER JIGERSTRÖM

Lucas är inte som andra barn. Hans mamma misstänker tidigt att han har autism. En kamp för sonen slutar med att hon drabbas av en psykos och tas in för tvångsvård.

”BVC borde ha checklistor”

Jenny Lexhed, Lucas mamma, kände tidigt att något var fel. På fyramåderskontrollen undrade hon varför sonen inte såg henne i ögonen som andra bebisar. Läkaren på BVC lugnade henne med ”han tittar jättefint på dig”.

– Så här efteråt är jag kritisk till vården. För autistiska barn är det viktigt med tidiga insatser. I USA fångas barnen upp redan i två-tre-årsåldern. I Sverige får många barn inte en diagnos förrän de är mellan sju och nio år. BVC borde ha checklistor på autismspektrat. Orättvisorna är stora. Barn som har drivna föräldrar som är duktiga på att formulera sig i ansökningar och söka hjälp på rätt ställe får tidiga insatser.

Även om läkaren avfärdade hennes oro så försvann den inte helt.

– Han var som tjuren Ferdinand. Drog sig undan och var helt ointresserad av kommunikation. Han verkade inte förstå vad man använde språket till, säger Jenny när vi träffar henne på Folkuniversitetet i Linköping efter en föreläsning.

Jenny började söka efter informa-

tion på nätet och tyckte att diagnosen autism både stämde och inte stämde. Eftersom Lucas var sen med talet sökte de hjälp hos en logoped. Logopeden i sin tur föreslog att Lucas skulle genomgå en neurologisk utredning och att Jenny och Mikael skaffade sig kunskap om autism. Eftersom det var lång väntetid för att få göra en undersökning valde de att själva betala en privat läkare, som bekräftade misstankarna.

”Hoppet att det inte är sant”

– Även om man är förberedd så hyser man någonstans hoppet att det inte är sant, säger Jenny. Frågorna blir många. Hur kommer framtiden att bli? Hur går det för honom när vi dör? Vi fick skräckvisioner och såg framför oss hur han skulle bli institutionaliserad, inte kunna göra sig förstådd, få beteendeproblem och vara utlämnad åt andras godtycke.

Jenny var föräldraledig och tog personligen på sig ansvaret för Lucas trä-

”Att vara inspärrad var både fruktansvärt och en lättnad”

JENNY LEXHED
OM SIN TID
PÅ PSYKET

ning. Hon läste forskningen på området och all litteratur hon kom över och bestämde sig till slut för Lövåsmetoden, en amerikansk beteendeterapimetod.

Efter att ha arbetat med metoden ett tag blev Jenny tveksam, hon tyckte inte metoden var bra för Lucas. Jakten på en ny metod började.

På dagarna var hon mamma, fullt upptagen med Lucas och hans lillasyster. På nätterna satt hon på kontoret på vinden och försökte hitta någon annan behandlingsmetod. Hon varken sov eller åt.

”Fruktansvärt och en lättnad”

Till slut orkade kroppen och hjärnan inte längre. Hon blev paranoid och trodde bland annat att hon hade en telepatisk förmåga. När hon berättade för sin man att hennes döde pappa levde, körde han henne till psykakuten.

– Att vara inspärrad var både fruktansvärt och en lättnad. Lättnad eftersom jag bara behövde ta hand om mig själv.

I dag är Jenny frisk sedan flera år tillbaka. Lucas är elva år gammal och tack vare att de återupptog beteendeterapin och har tränat intensivt i flera år, går han i en vanlig skola med en stödresurs.

Följ kampen

Jenny har skrivit en bok om sin familjs erfarenheter ”Det räcker inte med kärlek”.

I boken, som denna månad kommer ut i pocket, får vi följa kampen, teorierna och även Jennys vistelse på psyket. Från början var hennes syfte att skriva historien till Lucas lillasyster så att hon en dag kunde få läsa och förstå varför hon så många gånger kom i kläm. För så är det ofta i familjer där barnen har olika stora behov. Boken har sålt över förväntan och Jenny har fått många brev från föräldrar med liknande erfarenheter.

– Förhoppningen är att min bok ska påverka vården till att upptäcka de här barnen på ett tidigt stadium. Då har jag nått en förändring.

MARIA SOOMRO